μεταμορφώσεις metamorphosis

Εύη Χαμουρατίδου, Jude James

Στο "Parchu/to honour" εναλλάσσονται ανδρικά και γυναικεία κορμιά, η Ουαλική και Αγγλική γλώσσα, κοντινά και μακρυνά πλάνα, ενοχή και αυτοεκτίμηση. Περιγράφει μία κατάσταση κακοποίησης στην οποία, χωρίς αμφισβήτηση, μία από τις δύο αντιτιθέμενες πλευρές θα επικρατήσει. Στην αρχή, το κόκκινο χρώμα σημαίνει προειδοποίηση. Η γυναίκα στέκεται στο κέντρο ενός κύκλου που ορίζεται από οχτώ άνδρες. Δύο στοιχεία ξεχωρίζουν σ' αυτή την τραυματική κατάσταση: το φως - δραματικού χαρακτήρα - και η κάμερα - ευγενής και συμπονετική. Μέσα από τον κατανοητό λόγο και τη φαντασία που καλλιεργεί ο μη κατανοητός λόγος, είναι δυνατό να σχηματίσουμε μια αφήγηση, η οποία είναι ανοικτή στις δικές μας υποθέσεις, απόψεις πάνω στο θέμα της έντασης των δύο φύλων και στα προσωπικά μας βιώματα. Προς το τέλος τα ανδρικά σώματα που σχηματίζουν τη μορφή ενός αστεριού, δείχνουν να κοιμούνται. Κάτι έχει αλλάξει, όχι μόνο μορφολογικά αλλά και ουσιαστικά.

> Laura Gonzalez Καλλιτέχνης

"Parchu/to honour" alternates male and female bodies, Welsh and English, close ups and long shots, culpability and self-importance. But it describes a situation of abuse where, undoubtedly, one of the terms of each dichotomy will win. The beginning red is a warning; a woman stands in the middle of a circle of eight men. The only things outside those states of injury are the light - dramatic as a character - and the camera - gentle and understanding - : two primary elements that makes the film exist. Through the understood words and the imagination of the misunderstood ones, it is possible to thread a narrative, generous enough to allow our own speculations, our views on the subject and our personal stories. Towards the end, the male bodies, arranged in the shape of a star seem to go to sleep. Something has changed not only formally, but also substantially.

Laura Gonzalez Artist

Το "The Limen" είναι η καινούργια δουλειά της Jude James που διερευνά το ξύπνημα του ανθρώπινου σώματος, όπως αποκαλύπτεται σε μια διαδικασία επίπονης κι όμως ποιητικής κίνησης.

Η επιβλητική μουσική που συντέθηκε από τον Yuki Morimoto αναδεικνύει το μεγαλοπρεπές θέαμα του σώματος, που κινείται αργά σε αναμονή της γέννησής του. Αυτές οι κινήσεις είναι οι ρυθμικές χειρονομίες του αγέννητου κι όμως είναι ενσωματωμένες πάνω και μέσα στο ενήλικο σώμα του άνδρα χορευτή. Η γραμμή του φωτός σχίζει το σκοτεινό χώρο ενάντια και διαμέσου του οποίου το σώμα κινείται. Η χορογραφία ορίζει και αποκαλύπτει και ταυτόχρονα κρύβει και αποσιωπά ανάλογα με τη θέση του μεταμορφωμένου σώματος.

Αυτή η δουλειά ενσαρκώνει την ένταση των αισθήσεων. Είναι τόσο απατηλή όσο και σαφής και το θέμα της αποκαλύπτει μια εικόνα νέα. Είναι σαν το ανθρώπινο σώμα να εκτίθεται για πρώτη φορά. Παρόλο που η σκληρή γραμμή φωτίζει ως chiaroscuro τις εξωτερικές επιφάνειες του σώματος, εμείς βλέπουμε την εσωτερική ενέργεια, ταυτότητα και ουσία του ανθρώπου.

William Furlong

Καλλιτέχνης, Διευθυντής Έρευνας, Wimbledon School of Arts

"The Limen" is a compelling new work by Jude James, which explores the powerfully lit evocation of the human body revealed in a process of strained yet poetic motion.

The powerful music composed by Yuki Morimoto makes vivid the monumentale spectacle of the body, slowed in anticipation of this own birth. These are the rhythmic gestures of the male dancer. There is a line of light puncturing the otherwise darkened space against which and through which the dancer moves. The choreography provides both definition and visibility yet invisibility and absence according to the position of the transfigured body.

This work embodies an intersity of the senses. It is as ilusive as it is explicit, yet its focus reveals an image that is new. It is as if the human body is being exposed for the first time. Although the searing line of light iluminates as chiaroscuro the external surfaces of the body, we are seeing the internal energy, identity and essence of the human being.

William Furlong

Sound Artist, Director of Research, Wimbledon School of Arts